

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. avgust 2015. godine
Ref.br.: RK 821/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučajevima br. KI152/14 i KI153/14

Podnosilac

Fatmir Pajaziti

Ocena ustavnosti presude Pml. br. 194/2013 Vrhovnog suda Kosova od 2. aprila 2014. godine, rešenja PLK. br. 4/14 Veća za uslovni otpust od 28. aprila 2014. godine i rešenja Pzd. br. 84/2014 Vrhovnog suda Kosova od 5. avgusta 2014. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Fatmir Pajaziti, sa prebivalištem u selu Smira, opština Vitina, koji se trenutno nalazi na izdržavanju kazne u zatvoru u Dubravi.

Osporene odluke

2. U svom zahtevu KI152/14, podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda (P.m.l. br. 194/2013 od 2. aprila 2014. godine), kojom je zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti odbijen kao neosnovan. Navedena presuda je uručena podnosiocu zahteva 26. maja 2014. godine.
3. U svom zahtevu KI153/14, podnosilac osporava rešenje Veća za uslovni otpust (PLK. br. 4/14 od 28. aprila 2014. godine), kojim je zahtev podnosioca za uslovni otpust za preostali deo kazne zatvora odbijen. Ovo rešenje je uručeno podnosiocu 29. aprila 2014. godine.
4. U istom zahtevu KI153/14, podnosilac osporava i rešenje Vrhovnog suda (Pzd. br. 84/2014 od 5. avgusta 2014. godine). Vrhovni sud je odbio zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne zatvora izrečene presudom Okružnog suda u Prištini (P. br. 244/2010 od 17. juna 2011. godine).

Predmetna stvar

Zahtev KI152/14

5. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti presude P.m.l. br. 194/2013 Vrhovnog suda Kosova od 2. aprila 2014. godine.
6. U svom zahtevu, podnosilac ne precizira koja su prava i slobode povređene, niti koje ustavne odredbe posebno potkrepljuju njegov zahtev. Međutim, on tvrdi povredu krivičnih postupaka sprovedenih pred redovnim sudovima, gde je osuđen kaznom zatvora zbog krivičnog dela krijumčarenje migranata.

Zahtev KI153/14

7. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti rešenja Veća za uslovni otpust (PLK. br. 4/14 od 28. aprila 2014. godine) i rešenja Vrhovnog suda (Pzd. br. 84/2014 od 5. avgusta 2014. godine) u vezi sa zahtevom podnosioca o vanrednom ublažavanju kazne zatvora.
8. U ovom zahtevu, podnosilac ne precizira koja su prava i slobode povređene i koja ustavna odredba posebno potkrepljuje njegov zahtev.

Pravni osnov

9. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 37. i 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

10. Dana 8. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahteve Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

11. Dana 6. novembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI152/14 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI152/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
12. Dana 14. novembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da popuni obrazac zahteva i podnese dodatna dokumenta.
13. Dana 1. decembra 2014. godine, u skladu sa pravilom 37 (1) Poslovnika, predsednik je naložio spajanje zahteva KI153/14 sa zahtevom KI152/14. Ovim nalogom je odlučeno da sudija izvestilac i sastav Veća za razmatranje budu isti, kao što je odlučeno odlukama (GJR. KI152/14 i KSH. KI152/14) predsednika o imenovanju sudije izvestioca i Veća za razmatranje 6. decembra 2014. godine.
14. Dana 1. decembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o spajanju zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva i obaveštenje o spajanju zahteva Vrhovnom sudu i Sudskom savetu Kosova.
15. Dana 22. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo popunjen obrazac zahteva i dodatna dokumenta.
16. Dana 6. februara 2015. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda u Prištini da podnese kopiju povratnice, koja pokazuje kada je presuda Vrhovnog suda (P.m.l. br. 194/2013 od 2. aprila 2014. godine) uručena podnosiocu zahteva.
17. Dana 2. marta 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo kopiju povratnice Sudu, koja pokazuje da je podnosilac primio presudu Vrhovnog suda (P.m.l. br. 194/2013 od 2. aprila 2014. godine) 26. maja 2014. godine.
18. Dana 3. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, da proglašava zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

A. Pregled činjenica u vezi sa zahtevom KI152/14

19. U noći između 14. i 15. oktobra 2009. godine, grupa od 18 (osamnaest) građana sa Kosova je prešla granicu između Srbije i Mađarske čamcem preko reke Tise, blizu grada Subotice. Brod se na svom putu utopio i 15 (petnaest) građana sa Kosova je izgubilo živote, dok je 3 (troje) preživelo.
20. Dana 13. septembra 2010. godine, Kancelarija specijalnog tužilaštva Republike Kosovo (u daljem tekstu: STRK), na osnovu akta PPS. br. 422/09 je podigla optužnicu protiv podnosioca zahteva i šest (6) drugih osoba, tereteći ih za krivično delo organizovani kriminal iz člana 274. stav 4. u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK), i krivično delo krijumčarenje migranata iz člana 138. stav 6. istog Zakona.

21. Dana 17. juna 2011. godine, Okružni sud u Prištini (presuda P. br. 244/10) je proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo krijumčarenje migranata iz člana 138. stav 6. KZK i osudio ga na sedam (7) godina zatvora. Pored toga, istom presudom Okružnog suda u Prištini, četiri (4) druge osobe su proglašene krivim za krivično delo organizovani kriminal u vezi sa krivičnim delom krijumčarenje migranata, dok su druge dve (2) osobe proglašene krivim za krivično delo krijumčarenje migranata i shodno tome, osuđeni su kaznom zatvora.
22. Dana 1. novembra 2011. godine, podnosilac je uložio žalbu Vrhovnom sudu na presudu Okružnog suda, tvrdeći bitnu povredu odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
23. Dana 2. oktobra 2012. godine, Vrhovni sud (presuda AP-Kz br. 61/2012) je odbacio žalbu podnosioca kao neosnovanu.
24. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, osporavajući presude Okružnog suda u Prištini (P. br. 244/10 od 17. juna 2011. godine) i Vrhovnog suda (AP-Kz br. 61/2012 od 2. oktobra 2012. godine), tvrdeći da su ove presude zahvaćene bitnim povredama krivičnog zakona i zakona o krivičnom postupku.
25. Dana 2. aprila 2014. godine, Vrhovni sud (presuda P.m.l. br. 194/2013) je odbacio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, kao neosnovan, i utvrdio da nije utvrdio nijednu proceduralnu povredu.
26. Sud primećuje da je jedna od osoba, koja je proglašena krivom navedenom presudom Okružnog suda u Prištini (P. br. 244/10 od 17. juna 2011. godine), podnela zahtev Sudu tražeći ocenu ustavnosti iste presude Vrhovnog suda P.m.l. br. 194/2013 od 2. aprila 2014. godine. Dana 16. januara 2015. godine, Sud je odlučio da proglasi zahtev neprihvatljivosti, kao očigledno neosnovan (vidi slučaj: KI137/14, podnosilac zahteva: *Shpejtim Ademaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. januara 2015. godine).

B. Pregled činjenica u vezi sa zahtevom KI153/14

Što se tiče rešenja Veća za uslovni otpust

27. Dana 23. maja 2013. godine, podnosilac je podneo zahtev Veću za uslovni otpust, tražeći uslovni otpust za preostali deo njegove kazne zatvora.
28. Dana 28. aprila 2014. godine, Veće za uslovni otpust (rešenje PLK. br. 4/14) je odbilo zahtev podnosioca sa mogućnošću razmatranja njegovog slučaja nakon godinu dana.
29. Veće za uslovni otpust je ocenilo da, zbog prirode i težine krivičnog dela i svrhe krivične sankcije, uslovi za njegov otpust nisu ispunjeni.

Što se tiče zahteva podnosioca o vanrednom ublažavanju kazne

30. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo zahtev Vrhovnom sudu, tražeći vanredno ublažavanje kazne zatvora izrečene presudom Okružnog suda u Prištini (P. br. 244/2010 od 17. juna 2011. godine) i potvrđene presudom Vrhovnog suda (AP. br. 61/2012 od 2. oktobra 2012. godine).
31. U svom zahtevu, podnosilac se pozvao na to da je otac četvoro dece i da je njegova supruga ozbiljno bolesna.
32. Dana 5. avgusta 2014. godine, Vrhovni sud (rešenje Pzd. br. 84/2014) je odbio zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne kao neosnovan.
33. Vrhovni sud je ocenio da vanredno ublažavanje kazne nije dozvoljeno, jer nove navodne okolnosti na koje se pozvao podnosilac zahteva ne ispunjavaju uslove za vanredno ublažavanje kazne propisane zakonom.
34. U tom smislu, Vrhovni sud je obrazložio:

„Okolnosti koje su navedene u zahtevu, da je otac 4 dece bile su poznate i sudovi su ih ocenili pri donošenju odluke o kazni. Pored toga, vredi napomenuti da iako se osuđeni [podnosilac zahteva] poziva na okolnost da je njegova supruga teško bolesna, sud ničim nije utvrdio ovu okolnost jer zahtevu nije priložen nijedan dokaz koji bi potvrdio ovu okolnost“.

Navodi podnosioca

A. Što se tiče zahteva KI152/14

35. Kao što je navedeno, podnosilac zahteva ne precizira koja su prava i slobode bile povređene, niti koje ustavne odredbe posebno potkrepljuju njegov zahtev, već tvrdi povredu krivičnog postupka okončanog pred redovnim sudovima, gde je osuđen na sedam (7) godina zatvora za krivično delo krijumčarenje migranata.

B. Što se tiče zahteva KI153/14

36. U svom zahtevu, podnosilac osporava rešenje Veća za uslovni otpust (PLK. br. 4/14 od 28. aprila 2014. godine) i rešenje Vrhovnog suda (Pzd. br. 84/2014 od 5. avgusta 2014. godine) u vezi sa njegovim zahtevom za vanredno ublažavanje kazne zatvora.
37. Međutim, podnosilac zahteva ne precizira koja su prava i slobode bile povređene, niti koja ustavna odredba posebno potkrepljuje njegov zahtev. On navodi da je odslužio pet (5) godina kazne zatvora i obraća se Sudu sa zahtevom da *„interveniše kod gore navedenih sudova da usvoje njegove zahteve za uslovni otpust ili vanredno ublažavanje njegove kazne zatvora“.*

Prihvatljivost zahteva

38. Kako bi rešio zahteve podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac ispunio sve uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dodatno precizirane Zakonom i Poslovnikom.

A. Što se tiče zahteva KI152/14

39. Sud se poziva na član 49. Zakona, koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.”

40. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1), (c) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva [...].”

41. Da bi se utvrdilo da li je podnosilac podneo zahtev u propisanom roku od četiri meseca, Sud se poziva na datum kada je konačna odluka uručena podnosiocu i datum kada je zahtev podnet Sudu.
42. Osporena presuda Vrhovnog suda (P.m.l. br. 194/2013 od 2. aprila 2014. godine) je uručena podnosiocu zahteva 26. maja 2014. godine, dok je on podneo svoj zahtev Sudu 8. oktobra 2014. godine. Na osnovu toga, proizilazi da zahtev nije podnet u zakonskom roku, propisanim članom 49. Zakona i pravilom 36 (1), (c) Poslovnika.
43. Sud podseća da je svrha roka od četiri meseca, prema članu 49. Zakona i pravilu 36 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se predmeti koji pokreću ustavna pitanja razmatraju u razumnim rokovima, kao i da ranije donete odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi slučaj: *O'Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 23274/04, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. godine).
44. Stoga, zahtev je neprihvatljiv, jer je podnet van roka.

B. Što se tiče zahteva KI153/14

45. Sud podseća da podnosilac u ovom zahtevu osporava:

- a. rešenje Veća za uslovni otpust (PLK. br. 4/14 od 28. aprila 2014. godine) i

- b. rešenje Vrhovnog suda (Pzd. br. 84/2014 od 5. avgusta 2014. godine) u vezi sa njegovim zahtevom za vanredno ublažavanje kazne zatvora.
46. U tom smislu, Sud primećuje da su oba osporena rešenja doneta u dve različite grupe postupka.
47. Što se tiče rešenja Veća za uslovni otpust (PLK. br. 4/14 od 28. aprila 2014. godine), Sud primećuje da je ovo rešenje uručeno podnosiocu zahteva 29. aprila 2014. godine, dok je on podneo zahtev 8. oktobra 2014. godine.
48. Na osnovu navedenog, Sud zaključuje da je deo zahteva kojim podnosilac osporava rešenje Veća za uslovni otpust van roka, jer zahtev nije podnet u zakonskom roku propisanom članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) (c) Poslovnika.
49. Što se tiče rešenja Vrhovnog suda (Pzd. br. 84/2014 od 5. avgusta 2014. godine) u vezi sa njegovim zahtevom za vanredno ublažavanje kazne zatvora, Sud se poziva na član 48. Zakona koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.*
50. Sud uzima u obzir i pravilo 36. Poslovnika, koje propisuje:
- „(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
- [...]*
- (d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.“*
51. Na osnovu navedenog, Sud primećuje da je podnosilac zahteva, uglavnom, nezadovoljan pravnim kvalifikacijama činjenica i ishodom postupaka okončanim pred Vrhovnim sudom. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja koja spadaju u delokrug zakonitosti.
52. U tom smislu, Sud ponavlja da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, uključujući redovne sudove, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode garantovane Ustavom (ustavnost).
53. Pored toga, u pogledu na rešenje Vrhovnog suda u vezi sa njegovim zahtevom za vanredno ublažavanje kazne, podnosilac zahteva ne precizira koja su prava i slobode bile povređene, niti koja ustavna odredba posebno potkrepljuje njegov zahtev.
54. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na takav način da su postupci, gledano u celini, bili sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, *inter alia*: Izveštaj Evropske

komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).

55. Pored toga, Sud ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da zameni ulogu redovnih sudova u pogledu njihovih odluka. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi, takođe slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Rima i Bestar Rima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
56. Na osnovu navedenih razloga, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.
57. Dakle, deo zahteva KI153/14 u vezi sa osporenim rešenjem Vrhovnog suda u pogledu zahteva podnosioca za vanredno ublažavanje kazne je očigledno neosnovan.
58. Konačno, Sud zaključuje da zahtevi KI152/14 i KI153/14 treba da se proglase neprihvatljivim.
59. Zahtev KI152/14 je neprihvatljiv, jer je podnet van roka.
60. Zahtev KI153/14:
 - A. koji se tiče dela koji se odnosi na osporeno rešenje Veća za uslovni otpust je neprihvatljiv, jer je neblagovremen;
 - B. koji se tiče dela koji se odnosi na osporeno rešenje Vrhovnog suda vezano sa zahtevom podnosioca o vanrednom ublažavanju kazne je neprihvatljiv, kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 48. i 49. Zakona i pravilima 36 (1), (c) i (2), (d) Poslovnika, 10. avgust 2015. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahteve neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

